ภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช: กรณีศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย

สุภัทรา โยธินศิริกุล[1]

(**Received:** *November 26, 2019;* **Revised:** *March 25, 2020;* **Accepted:** *March 31, 2020*)

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช: กรณีศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทย รวมถึงศึกษาข้อมูลทางธุรกิจการค้าจากชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทย ของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช จำนวน 290 ร้านที่มีทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาจีน ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลและแสดงผลการวิจัยแบบตารางและพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ประกอบด้วย จำนวนพยางค์ ที่มาของคำและแหล่งที่มาจากชื่อร้าน สำหรับชื่อร้านค้าภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช นิยมจำนวน 3 พยางค์มากที่สุด ที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนนิยมภาษาจีนภาษาเดียว ส่วนแหล่งที่มาของชื่อร้านค้าเป็นแบบคำบอกชื่อสกุลมากที่สุด สำหรับชื่อร้านค้าภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช นิยมจำนวน 3 พยางค์มากที่สุด ที่มาของชื่อร้านภาษาไทยนิยมภาษาไทยภาษาเดียวมากที่สุด ส่วนแหล่งที่มาของชื่อร้านค้าเป็นชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากคำบอกชื่อสกุลมากที่สุด ข้อมูลทางธุรกิจการค้าจากชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชที่พบจากชื่อร้านค้ามากที่สุด คือ ร้านขายอาหารประเภทอาหารแห้งและอาหารสด ส่วนแซ่ของผู้ประกอบการชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนมี “แซ่ลิ้ม”(林) มากที่สุด ประเภทธุรกิจที่ปรากฏมากที่สุดจากป้ายชื่อภาษาไทยและภาษาจีนของร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช คือ ประเภทธุรกิจแบบองค์กรธุรกิจจัดตั้ง ตัวอย่างเช่น ธุรกิจการให้บริการ ประกอบด้วยโรงแรม(大酒店、大旅社) ร้านอาหาร(酒家、酒樓、飯店、酒樓、飯店、餐室) บริษัททท่องเที่ยว(旅行社) ธุรกิจการเงิน(银行、餉當) และธุรกิจอาหาร(點心、餃子、燕窩) เป็นต้น การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช สะท้อนแนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้า เป็นข้อมูลสะท้อนเชิงภาษาประวัติศาสตร์ชาวไทยเชื้อสายจีน ระบบชื่อและตระกูลแซ่ และข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจในเขตชุมชนเยาวราช

คำสำคัญ: ชื่อร้านค้าภาษาจีน ชื่อร้านค้าภาษาไทย ชาวไทยเชื้อสายจีน เขตชุมชนเยาวราช

[1] อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา Email: Supatrapanny@hotmail.com

Language used on Commercial Shop Signs Owned by Chinese-Thai Entrepreneurs in Yaowarat Community: A Case Study of the Chinese versus Thai Shop Names

Supatra Yothinsirikul[2]

Abstract

This research studied the language used on the commercial signa of the shops owned by Chinese-Thai entrepreneurs in Yaowarat community. It uses the cases from the Chinese and Thai shop names to compare and find out the trend of naming the shops in both languages. The data are from the names of 290 Chinese and Thai shops owned by the Chinese-Thais living in the Yaowarat community. They were examined by using both qualitative and quantitative research. The analysed data and research results are presented in the form of table accompanied by descriptive analysis. The research analysed the language characteristics by focusing on the number of syllables, word origin, and the source of the shop name. It was found that 3 syllable names were popularly used for both the Chinese and Thai language shop signs, while the source of most of the shop names in both languages were names and surnames. Furthermore, the data from the shop names, in both Chinese and Thai, showed that the Chinese-Thai owned shops in the Yaowarat community mostly sold dry and fresh foods. The most common name for the Chinese language shop signs was "Lim" (林). The business types found were established businesses in service sector, which include hotels (大酒店、大旅社), restaurants (酒家、酒樓、飯店、酒樓、飯店、餐室), travel agents (旅行社), finance (银行、餉當), and food businesses (點心、餃子、燕窩). This research argues that the languages on commercial shop signs owned by Chinese-Thai entrepreneurs in the Yaowarat community present the popular trend for sho naming. Moreover, they reflect the language and history of Chinese-Thai people, the surname and family system, and other information of the businesses in the Yaowarat community.

Keywords: Chinese shop names, Thai shop names, Chinese-Thais, Yaowarat Community

[2] Lecturer, Chinese Department, School of Liberal Arts University of Phayao. Email: Supatrapanny@hotmail.com

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการสื่อความหมายและสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกันในสังคม เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และใช้เรียกชื่อ โดยเฉพาะชื่อธุรกิจการค้า ชื่อจึงมีความสำคัญมาก และเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์เพื่อการค้า ป้ายเหล่านี้จึงสร้างคุณค่าในด้านธุรกิจให้กับสถานประกอบการได้นำมาซึ่งผลประโยชน์ทางธุรกิจ ดังนั้น การตั้งชื่อร้านค้าจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะชื่อกิจการเป็นตัวแทนของร้านค้า มีอิทธิพลสำหรับเจ้าของกิจการในการที่จะดึงดูดลูกค้าให้เข้าร้านของตนเอง

ชุมชนเยาวราช เป็นชุมชนที่มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยและประกอบธุรกิจการค้าในชุมชนจำนวนมาก ถือได้ว่าเป็นชุมชนชาวจีนที่ใหญ่ที่สุดและเก่าแก่ที่สุด เป็นย่านธุรกิจการค้า การเงิน การธนาคาร ร้านทอง ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านค้า ฯลฯ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานครที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นไชน่าทาวน์แห่งกรุงเทพมหานคร (Luangthongkam, 2004, p. 23) ดังที่สุภางค์ จันทวานิช และคณะ (Chantavanich et al, 2006, p.3) ได้กล่าวว่า ชุมชนชาวจีนดังเช่นสำเพ็งเยาวราช เป็นหลักแหล่งอาศัยและประกอบธุรกิจจำนวนมาก กลายเป็นศูนย์รวมของกิจกรรมทางเศรษฐกิจแห่งแรกของเมืองไทย มีแหล่งค้าขายและแหล่งการเงินการธนาคาร ชาวไทยเชื้อสายจีนในชุมชนเยาวราชเป็นเป็นชุมชนชาวจีนที่อพยพมาจากทางตอนใต้ของประเทศจีน ประกอบด้วย ชาวจีนฮกเกี้ยน แต้จิ๋ว จีนแคะ จีนกวางตุ้งและจีนไหหลำ (Yaowarat Chinatown Heritage Center, 2018) เยาวราชอยู่ในเขตสัมพันธวงศ์ เดิมย้ายมาจากเขตพระนครในปัจจุบัน โดยมีถนนสำเพ็งหรือถนนวานิช 1 เป็นศูนย์กลางของชุมชนชาวจีน มีพื้นที่ 1,416 ตารางกิโลเมตร สร้างขึ้นในสมัยรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คำว่า เยาวราช หมายถึง พระราชาที่ทรงพระเยาว์ หมายถึง รัชกาลที่ 5 ที่ขึ้นครองราชย์เมื่อมีพระชนมายุเพียง 15 พรรษา (Luk Suea No.9, 2007) ถนนเยาวราชหรือถนนมังกร เป็นถนนที่เปรียบเสมือนลำตัวที่โค้งไปมาเหมือนมังกร ส่วนถนนประกอบไปด้วยจุดสำคัญหลายจุด เช่น วงเวียนโอเดียน ถนนเจริญกรุง ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของถนนเยาวราชตัดกับถนนทรงสวัสดิ์ (สี่แยกเฉลิมบุรี) ถนนราชวงศ์ (สี่แยกราชวงศ์) และถนนจักรวรรดิ (สี่แยกวัดตึก) ข้ามคลองรอบกรุง (สะพานภาณุพันธุ์) เข้าสู่ท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร สิ้นสุดที่แยกถนนพีระพงษ์ ตัดกับถนนมหาไชยและถนนจักรเพชรบริเวณถนนเยาวราช (Lophetrat, 2017, p.86) หรือกล่าวได้ว่าหัวมังกรอยู่ที่ซุ้มประตูเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา บริเวณวงเวียนโอเดียน ส่วนท้องมังกรอยู่บริเวณตลาดเก่าเยาวราช ซึ่งเป็นทำเลที่เหมาะกับธุรกิจด้านอาหารการกิน และมีเปิดขายจนถึงตอนค่ำ และสิ้นสุดปลายหางมังกรที่แถบบริเวณเวิ้งนครเขษม ที่ต้องพัดโบกแหวกว่ายน้ำ และเป็นชุมชนธุรกิจเครื่องปั้นชั้นนำของประเทศไทย (Thangkrathok et al, 2017, pp.10-11)

ชุมชนเยาวราช เป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สะท้อนวิถีชีวิตและความเชื่อของชาวจีนในทุกๆด้าน เช่น อาหารการกิน ที่อยู่อาศัย การนับถือศาสนาและพิธีกรรมต่างๆ ชาวไทยเชื้อสายจีนในชุมชนนี้มักประกอบอาชีพค้าขาย เปิดร้านค้าของตนเอง สืบทอดการใช้ภาษาจีนของตนเองด้วยการใช้ป้ายชื่อร้านค้าเป็นภาษาจีน ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ทางการค้าของชุมชนชาวจีน

เนื่องจากชาวจีนได้อพยพเข้ามาในประเทศไทยมาแต่อดีต และได้นำภาษาของตนเองเข้ามาใช้ในประเทศไทย และยังไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้ แต่พอได้เรียนภาษาไทย ชาวจีนก็ถูกกลืนกลายเป็นคนไทย ทำให้ชื่อร้านที่เป็นภาษาไทยมากขึ้น (Khumtong, 2014) นอกจากนี้การใช้ป้ายชื่อร้านค้าภาษาไทยยังเป็นการสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ จากการสำรวจป้ายชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่าป้ายชื่อร้านค้าส่วนใหญ่มีทั้งภาษาจีนและภาษาไทยประกอบเกือบทุกร้าน เนื่องจากเป็นพื้นที่ของผู้ประกอบการชาวไทยเชื้อสายจีน จึงเป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาแนวนิยมในการตั้งชื่อร้านทั้งภาษาจีนและภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช โดยศึกษาจากจำนวนพยางค์ ที่มาของคำ และแหล่งที่มาของชื่อร้าน นอกจากนี้ศึกษาข้อมูลทางธุรกิจการค้าที่สะท้อนจากชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ผู้วิจัยคาดว่างานวิจัยชิ้นนี้จะทำให้ทราบแนวนิยมของการตั้งชื่อร้านค้า ซึ่งควรได้รับการพัฒนาให้ทันสมัยเหมาะกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน และเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาด้านภาษา สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงกลุ่มธุรกิจการค้าที่สามารถนำความรู้ที่ได้งานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อยอดได้

จากการสำรวจทบทวนวรรณกรรม มีผลงานที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยนี้หลายประเด็น เช่น การตั้งชื่อร้านค้า การศึกษาเกี่ยวกับชุมชนเยาวราช การศึกษาเกี่ยวกับภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ เป็นต้น โดยมีงานวิจัย 2 ชิ้นที่ศึกษาในบริบทใกล้เคียงกับผู้วิจัย คือ 1) งานวิจัยของภคินี แสงสว่าง (Sangsawang, 2002) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนวภาษาศาสตร์ กรณีศึกษาเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ข้อมูลมีทั้งหมด 335 ชื่อ ส่วนวัตถุประสงค์นั้น ศึกษาระบบการตั้งชื่อ ความหมาย และข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านค้าธุรกิจภาษาไทยและภาษาจีนของคนไทยเชื้อสายจีน บนถนนเยาวราช จักรวรรดิราชวงศ์และเจริญกรุง เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนเลือกชื่อร้านค้าธุรกิจจากชื่อและ/หรือนามสกุลของบุคคล คำบอกประเภทธุรกิจ คำที่มีความหมายดี และชื่อสถานที่ โดยประกอบกันเป็นชื่อร้านค้าต่างๆ รวม 9 รูปแบบ รูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการตั้งชื่อร้านค้าเป็นภาษาจีน คือ การตั้งชื่อโดยใช้คำที่มีความหมายดีเพียงอย่างเดียว และรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการตั้งชื่อภาษาไทย คือ การตั้งชื่อด้วย ชื่อและ/หรือนามสกุลของบุคคล และ 2)งานวิจัยของ Jingsi (2018) ศึกษาเรื่อง “ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าเยาวราช” ข้อมูลมีทั้งหมด 102 ชื่อ ส่วนวัตถุประสงค์นั้น ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาและเหตุผลการเลือกใช้ภาษาของการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช ผลการวิจัยพบว่าลักษณะของการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านด้วยภาษาไทยหรือภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ และชื่อร้านค้าภาษาไทยถอดเสียงมาจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษหรือเป็นชื่อภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือภาษาจีน ส่วนเหตุผลในการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้าน คือ เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง เพื่อบอกลักษณะหรือประเภทสินค้าที่จำหน่าย เพื่อความสะดวกในการสื่อสารและเพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม ซึ่งงานวิจัยทั้งสองชิ้นแตกต่างกับงานของผู้วิจัยทั้งจำนวนร้านค้า เวลาของการวิจัย

วัตถุประสงค์และผลการวิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในหัวข้อนี้ เนื่องจากช่วงเวลาเปลี่ยน บริบทสังคมเปลี่ยน มีร้านค้าเกิดขึ้นใหม่มากมาย ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งทางภาษาและสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

2. เพื่อศึกษาข้อมูลทางธุรกิจการค้าจากชื่อร้านทั้งภาษาจีนและภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ เรื่องคำ โครงสร้างคำและการใช้คำ การตั้งชื่อบุคคลและร้านค้า ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านค้า ประวัติศาสตร์ชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช รวมถึงสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

2. รวบรวมข้อมูลชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ทั้งภาษาจีนและภาษาไทย ระหว่างปี พ.ศ.2561-2562 จำนวน 290 ร้าน ซึ่งพื้นที่ในเขตชุมชนเยาวราชประกอบไปด้วยจุดสำคัญคือ วงเวียนโอเดียน ถนนเจริญกรุง ซึ่งอยู่ในท้องที่แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของถนนเยาวราช ตัดกับถนนทรงสวัสดิ์ (สี่แยกเฉลิมบุรี) ถนนราชวงศ์ (สี่แยกราชวงศ์) และถนนจักรวรรดิ (สี่แยกวัดตึก) ข้ามคลองรอบกรุง (สะพานภาณุพันธุ์) เข้าสู่ท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร สิ้นสุดที่แยกถนนพีระพงษ์ตัดกับถนนมหาไชยและถนนจักรเพชร

3. ประมวลผลข้อมูลชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทย โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และนำเสนอการวิเคราะห์เป็นตาราง

4. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 นำชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทย มาวิเคราะห์องค์ประกอบของคำ คือ จำนวนพยางค์ ที่มาของคำและแหล่งที่มาจากชื่อร้าน โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางและความเรียง เพื่อหาแนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

5.วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลทางธุรกิจการค้าจากชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจการค้า ตระกูลแซ่ของผู้ประกอบการและประเภทของรูปแบบองค์กรธุรกิจจากชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทย โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางและความเรียง

6. เรียบเรียงผลการวิจัย

7. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช : กรณีศึกษาชื่อภาษาจีนและภาษาไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านทั้งภาษาจีนและภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

1.1 ชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช เรียงตามจำนวนพยางค์ มีทั้งหมด 11 แบบ ตั้งแต่ 2 พยางค์จนถึง 13 พยางค์ ชื่อร้านค้าภาษาจีนที่มีเสียง 3 พยางค์ เป็นที่นิยมในเขตชุมชนเยาวราชมากที่สุด นำเสนอดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างจำนวนพยางค์ร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

ลำดับ	ชื่อร้านภาษาจีนตามจำนวนพยางค์	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อร้านภาษาจีน
1	จำนวน 2 พยางค์	11.7	忠誠
2	จำนวน 3 พยางค์	21.8	財源發
3	จำนวน 4 พยางค์	9.7	阿陳餃子
4	จำนวน 5 พยางค์	12.8	大新印務局
5	จำนวน 6 พยางค์	16.3	和成興大金行
6	จำนวน 7 พยางค์	14.4	奕泰行有限公司
7	จำนวน 8 พยางค์	5.5	冠中國貨有限公司
8	จำนวน 9 พยางค์	5.5	新泰化原料兩合公司
9	จำนวน 10 พยางค์	1.4	暹羅金鳥燕窩有限公司
10	จำนวน 11 พยางค์	0.6	成興大餉當有限公司
11	จำนวน13 พยางค์	0.3	泰順興產物保險大衆有限公司

*หมายเหตุ อักษรจีน 1 ตัว เท่ากับ 1 พยางค์

1.2 ชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช เรียงตามจำนวนพยางค์ มีทั้งหมด 13 แบบ ตั้งแต่ 2 พยางค์จนถึง 14 พยางค์ ชื่อร้านภาษาไทยที่มีเสียง 3 พยางค์ เป็นที่นิยมในเขตชุมชนเยาวราชมากที่สุด นำเสนอดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวอย่างจำนวนพยางค์จากชื่อร้านภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

ลำดับ	ชื่อร้านภาษาไทยตามจำนวนพยางค์	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อร้านภาษาไทย
1	จำนวน 2 พยางค์	8.3	ไต่เซ้ง
2	จำนวน 3 พยางค์	24.5	แสงอรุณ
3	จำนวน 4 พยางค์	12.8	ช.บรรณกิจ
4	จำนวน 5 พยางค์	14.5	ไวท์ออคิดโฮเต็ล
5	จำนวน 6 พยางค์	11.4	ธนาคารไทยพาณิชย์
6	จำนวน 7 พยางค์	7.9	บริษัทกวางตรงจำกัด
7	จำนวน 8 พยางค์	5.9	ห้างหุ้นส่วนจำกัดช่วนเม่งเส็ง
8	จำนวน 9 พยางค์	4.8	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ว.ชุติวัฒน์
9	จำนวน 10 พยางค์	3.1	ซิ้นเชียงกรุงเทพ(1962)จำกัด
10	จำนวน 11 พยางค์	3.4	บริษัทเยาวราชฮั่งเฮงหลีจำกัด
11	จำนวน 12 พยางค์	1	ภัตตาคารหูฉลามไชน่าทาวน์สกาล่า
12	จำนวน 13 พยางค์	1.7	บริษัทไทยเลียงเยาอินเตอร์เนชั่นแนลจำกัด
13	จำนวน 14 พยางค์	0.7	ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิววิเศษพาณิชย์ (1991)

1.3 ชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ตามที่มาของคำ มีทั้งหมด 4 แบบ คือ ภาษาจีนภาษาเดียว ภาษาไทยกับภาษาจีน ภาษาอังกฤษกับภาษาจีน และภาษาไทยภาษาเดียว พบว่า ที่มาของคำจากชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ภาษาจีนภาษาเดียว นำเสนอดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตัวอย่างที่มาของชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

ลำดับ	ที่มาของคำ	ร้อยละ	ชื่อร้านภาษาจีน
1	ภาษาจีนภาษาเดียว (ใช้อักษรไทยทับศัพท์เสียงอ่านภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว)	87.5	集盛興 (ทับเสียงภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว อ่านว่า จิบเซ่งเฮง)
2	ภาษาไทยกับภาษาจีน (ใช้อักษรจีนทับศัพท์เสียงอ่านภาษาไทยแล้วตามด้วยคำบอกกิจการ)	11.4	森麗貿易鐘表行 (森麗＋貿易鐘表行) (森麗 ถอดเสียง “แสงดี” และ 貿易鐘表行 ความหมายคือ ห้างนาฬิกา)
3	ภาษาอังกฤษกับภาษาจีน (ใช้อักษรจีนทับศัพท์เสียงอ่านภาษาอังกฤษแล้วตามด้วยคำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ)	0.7	獅嗲有限公司 (獅嗲＋有限公司) (森麗 ถอดเสียง “ไชแมป” และ 有限公司 ความหมาย คือ บริษัทจำกัด)
4	ภาษาไทยภาษาเดียว (ใช้อักษรจีนทับศัพท์เสียงอ่านภาษาไทยเสียงเดียว)	0.4	松材 (松材 ถอดเสียง “ทรงชัย”)

1.4 ชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ตามที่มาของคำ มีทั้งหมด 4 แบบ คือ ภาษาไทย ภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศภาษาเดียว และภาษาต่างประเทศต่างภาษากัน พบว่า ที่มาของคำจากชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ภาษาไทย นำเสนอดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตัวอย่างที่มาของชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

ลำดับ	ที่มาของคำ	ร้อยละ	ชื่อธุรกิจการค้า
1	ภาษาไทยภาษาเดียว	34.5	พัฒนากรุงเทพ (มาจากภาษาไทยภาษาเดียว)
2	ภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ	32.4	แสงดีเทรดดิ้ง (มาจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) แสงดีมาจากภาษาไทย ส่วนเทรดดิ้ง(Trading) มาจากภาษาอังกฤษ แปลว่า การค้าขาย
			ลิ้มฮุ่นแซโอสถ (มาจากภาษาจีนและภาษาไทย) ลิ้มฮุ่นแซ มาจากชื่อและนามสกุลที่เป็นภาษาจีน คือ 林雲生 ส่วน โอสถ แปลว่า ยารักษาโรค
3	ภาษาต่างประเทศภาษาเดียว	31	จิ้นเซ่งเชียง (มาจากภาษาจีนภาษาเดียว) จิ้นเซ่งเชียง มาจากชื่อและนามสกุลที่เป็นภาษาจีน คือ 振成昌
			ไชน่า ทาวน์ ช็อปส์ (มาจากภาษาอังกฤษภาษาเดียว) ไชน่า ทาวน์ ช็อปส์ มาจากภาษาอังกฤษ คำว่า China Town Shops แปลว่า ร้านค้าในย่านไชน่าทาวน์
4	ภาษาต่างประเทศต่างภาษากัน	2	เฮียบเฮงฟาร์มาซี(มาจากภาษาจีนและภาษาอังกฤษ) เฮียบเฮง มาจากชื่อและนามสกุลที่เป็นภาษาจีน คือ 振成昌 ส่วนคำว่า ฟาร์มาซี (Pharmacy) มาจากภาษาอังกฤษ แปลว่า ร้านขายยา
			ชิ้นเชียงทูล (มาจากภาษาจีนและภาษาอังกฤษ) ชิ้นเชียง มาจากชื่อและนามสกุลที่เป็นภาษาจีน คือ 信昌 และ ทูล(Tool) แปลว่า เครื่องมือ

1.5 ชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชตามแหล่งที่มาจากชื่อร้าน เนื่องจากแหล่งที่มาเป็นส่วนประกอบสำคัญของชื่อร้านค้า เพื่อแจ้งให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้ใช้บริการทราบถึงชื่อผู้ประกอบการ ประเภทสินค้า สถานที่ตั้ง รูปแบบองค์กรธุรกิจ ความหมายของชื่อ รวมถึงคุณภาพและบริการ เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกสินค้าให้ตรงตามความต้องการ สามารถจำแนกรูปแบบได้ทั้งหมด 24 แบบ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 10 ลำดับแรก นำเสนอดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตัวอย่างแหล่งที่มาของชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช จำนวน 10 ลำดับแรก

ลำดับ	แหล่งที่มาของชื่อร้าน	ร้อยละ	ชื่อร้านภาษาจีน
1	แบบคำบอกชื่อสกุล	31.3	邱利興 (เป็นชื่อและนามสกุล จากคำว่า“คูหลีเฮง”)
2	แบบคำบอกชื่อสกุล + แบบคำบอกกิจการ + แบบคำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	20.6	蘇成興大金行 (蘇成興 เป็นชื่อและนามสกุล จากคำว่า“โซวเซ่งเฮง”; 金 คือ คำบอกธุรกิจทองคำ และ **大行** คือ ห้างร้าน)
3	แบบคำบอกชื่อสกุล + แบบคำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	13.4	德順盛+有限公司 (德順盛 เป็นชื่อและนามสกุล จากคำว่า“เต๊กซุ่นเส็ง”; และ 有限公司 คือ บริษัทจำกัด)
4	แบบคำบอกชื่อสกุล + แบบคำบอกกิจการ	8.9	魏永源+玻璃業 (魏永源 เป็นชื่อและนามสกุล จากคำว่า“หวุ่ยย่งง้วน”; และ 玻璃業 คือ คำบอกกิจการธุรกิจเกี่ยวกับกระจก)
5	แบบคำบอกชื่อสถานที่+ แบบคำบอกกิจการ	5.8	中國+大酒店 (中國 คือ ประเทศจีน ส่วน 大酒店 คือ คำบอกกิจการธุรกิจโรงแรม)
6	แบบคำมงคล	2.7	興興 (興 เป็นคำมงคล แปลว่า โชคดี)
7	แบบคำมงคล+ แบบคำบอกกิจการ	2.4	天華+醫院 (天華 เป็นคำมงคล แปลว่า สรวงสวรรค์ ส่วน 醫院 เป็นคำบอกกิจการธุรกิจโรงพยาบาล)
8	แบบคำทับศัพท์+แบบคำบอกกิจการ + แบบคำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	2	新泰+化原料+兩合公司 新泰 ถอดเสียง “สินไทย” 化原料 คือ คำบอกกิจการประเภทอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ และ 兩合公司 คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
9	แบบคำแปลความหมาย+แบบคำบอกกิจการ	1.7	新帝國+大酒店 新帝國 แปลความหมาย คือ จักรวรรดิใหม่ ซึ่งชื่อโรงแรมนี้ใช้ชื่อภาษาไทย คือ โรงแรมนิวเอ็มไพร์ และ 大酒店 คือ คำบอกกิจการธุรกิจโรงแรม

ตารางที่ 5 ตัวอย่างแหล่งที่มาของชื่อร้านภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช จำนวน 10 ลำดับแรก (ต่อ)

ลำดับ	แหล่งที่มาของชื่อร้าน	ร้อยละ	ชื่อร้านภาษาจีน
10	แบบคำทับศัพท์+แบบคำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	1.3	聯通+無限公司 聯通 ถอดเสียง “เหรียญทอง” และ 無限公司 ความหมาย คือ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

1.6 ชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ตามแหล่งที่มาของชื่อร้าน สามารถจำแนกรูปแบบได้ทั้งหมด 10 แบบ โดยการแยกประเภทของแหล่งที่มาจะยึดคำแรก (นำมาจากคำมูลหรือคำประสม) ของชื่อร้านเป็นหลัก พบว่า แหล่งที่มาของชื่อร้านจำนวน 10 รูปแบบนี้นำเสนอดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตัวอย่างแหล่งที่มาของชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

ลำดับ	แหล่งที่มาของชื่อร้าน	ร้อยละ	ชื่อร้านภาษาไทย
1	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากชื่อสกุล	37.4	เลี่ยงเส็งฮวด (เลี่ยงเส็งฮวด เป็นชื่อนามสกุลที่มาจากภาษาจีน คือ 聯盛發)
2	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากชื่อกิจการค้าหรือบริการ	26.8	ห้างทองสุพรรณ (ห้างทองเป็นคำบอกประเภทกิจการ ส่วนสุพรรณ มาจากการเริ่มกิจการธุรกิจทองคำที่จังหวัดสุพรรณบุรี)
3	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากชื่อบุคคล	12	แสงรวี (เป็นชื่อบุคคล)
4	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากชื่อสถานที่	7.4	ราชวงศ์ฮาร์ดแวร์ (ราชวงศ์ เป็นคำบอกชื่อสถานที่ ที่มาจากชื่อถนน คือ ถนนราชวงศ์ ที่มีปลายทางเป็นท่าราชวงศ์ ส่วนฮาร์ดแวร์ เป็นคำบอกประเภทกิจการ เนื่องจากร้านขายจำหน่ายอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ อุปกรณ์ก่อสร้าง สีและเคมีภัณฑ์
5	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากนามสกุล	5.8	ตระการไพบูลย์ (ตระการไพบูลย์มาจากนามสกุลของบุคคล)

ตารางที่ 6 ตัวอย่างแหล่งที่มาของชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช (ต่อ)

6	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากสิ่งของ	5.5	ไวท์ออคิดโฮเต็ล (ไวท์ออคิด มีที่มาจากกล้วยไม้สีขาว (White orchid))
7	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากคำมงคล	3.9	ใช้หลี (เป็นคำมงคลที่แปลว่า ร่ำรวยและกำไร ภาษาจีน คือ “财利”)
8	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากทิศทาง	0.6	บูรพารังนก (บูรพา แปลว่า ทิศตะวันออก มาจากคำบอกทิศทาง)
9	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากกริยา	0.3	ยิ้มยิ้มภัตตาคาร (ยิ้มยิ้ม เป็นคำที่มาจากคำกริยา)
10	ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากชื่อสัตว์	0.3	แมวดำยูเนียน (แมวดำ มาจากคำบอกชื่อสัตว์)

2. ข้อมูลทางธุรกิจการค้าจากชื่อร้านทั้งภาษาไทยและภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช

2.1 กลุ่มธุรกิจการค้าจากป้ายชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชทั้งภาษาจีนและภาษาไทย จากการสำรวจกลุ่มธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้าเรียงตามลำดับดังเสนอตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนกลุ่มธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้า

ลำดับ	กลุ่มธุรกิจการค้า	จำนวน	ร้อยละ
1	อื่นๆ	151	52
2	ร้านขายอาหารแห้งและอาหารสด	57	19.7
3	ร้านขายทอง	28	9.7
4	ภัตตาคารร้านอาหาร	21	7.3
5	ร้านขายยาเวชภัณฑ์สมุนไพร	20	6.9
6	ร้านขายเครื่องไฟฟ้าและอุปกรณ์การไฟฟ้า	13	4.4

2.2 ตระกูลแซ่ของผู้ประกอบการร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน ซึ่งการสำรวจแซ่ที่ปรากฏในชื่อร้านค้า มีทั้งหมด 47 แซ่ จากการสำรวจจำนวนตระกูลแซ่ของผู้ประกอบการร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก นำเสนอดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตัวอย่างชื่อตระกูลแซ่ของผู้ประกอบการร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้า

ลำดับ	แซ่(สำเนียงแต้จิ๋ว)	จำนวน	ร้อยละ	ชื่อร้านภาษาจีน(ชื่อร้านภาษาไทย)
1	林 แซ่ลิ้ม	13	20.3	林雲生(ลิ้มฮุ่นแซโอสถ)
2	和 แซ่ฮั่ว	11	17.1	和興隆五金兩合公司 (ห้างหุ้นส่วนจำกัดฮั่วเฮงหลงโลหะกิจ)
	陳 แซ่ตั้ง	11		陳廣奇香(ตั้งกวงคี่เฮียง)
3	新 แซ่ซิน	10	15.6	新發利(ซินฮวดหลี)
4	馬 แซ่เบ๊	7	10.9	馬順成興(เบ๊ซุ่นเซ่งเฮง)
5	廣 แซ่ก้วง	6	9.3	廣興發錶行兩合公司 (หจก.ก้วงเฮงฮวดนาฬิกา)
	聯 แซ่เลี่ยง	6		聯興(เลี่ยงเฮง)

2.3 ประเภทธุรกิจของร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อ ภาษาจีนและภาษาไทย มีทั้งหมด 5 รูปแบบ ประกอบด้วย ห้าง บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ และองค์กรธุรกิจจัดตั้งตามลำดับ นำเสนอดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ประเภทธุรกิจของร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อภาษาไทย

ลำดับ	ประเภทธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1	องค์กรธุรกิจจัดตั้ง	197	68
2	ห้างร้าน	37	12.7
3	บริษัทจำกัด	33	11.3
4	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	20	6.9
5	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	3	1.1

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า องค์กรธุรกิจจัดตั้งมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68 ตัวอย่างเช่น คำบอกประเภทธุรกิจโรงแรม เช่น โรงแรมนิวเอ็มไพร์ (新帝國大酒店) โรงแรมบรอดเวย์ (百樂大匯大旅社) โรงแรมวังบูรพา (東方大酒店) เป็นต้น คำบอกประเภทธุรกิจร้านอาหาร เช่น ร้านอาหารแต้จิ๋ว (潮州飯店) ภัตตาคารตั้งใจอยู่ (陳再裕酒家) ภัตตาคารนิวกวงเม้ง (新光明酒樓) เป็นต้น ส่วนธุรกิจธนาคาร เช่น ธนาคารกรุงไทย (泰京银行) ธนาคารยูโอบี (大華銀行) ธนาคารกรุงเทพ (盤谷銀行) เป็นต้น รองลงมา คือ ธุรกิจประเภทห้างร้าน (行) คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตัวอย่างเช่น ห้างขายยาอ.ตงอาว (中歐藥行) ห้างขายทองโง้วชั้งเซ้ง (吳創成大金行) ห้างเพชรอัญมณี (瑞成金璇行) เป็นต้น และธุรกิจ

ประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตัวอย่างเช่น บริษัทเอกเกษมจำกัด (億豐盛有限公司) บริษัทดีไทยจำกัด (麗泰有限公司) บริษัทรังนกแหลมทอง(สยาม)จำกัด (暹羅金鳥燕窩有限公司) เป็นต้น ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ประเภทธุรกิจของร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายร้านค้าภาษาจีน

ลำดับ	ประเภทธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1	其他	162	55.8
2	行	47	16.2
3	兩合公司	44	15.2
4	有限公司	35	12.1
5	無限公司	2	0.7

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า องค์กรธุรกิจจัดตั้ง(其他) มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.8 ตัวอย่างเช่น คำบอกประเภทธุรกิจท่องเที่ยว เช่น 振成豐旅行社 (รุ่งทรัพย์การท่องเที่ยว) 耀華力旅行社 (เยาวราชทัวร์) เป็นต้น ธุรกิจร้านอาหาร เช่น 金寶茶餐廳 (จินเป่าโภชนา) 香格里拉酒樓(ภัตตาคารเชียงการีล่า) 海外天餐室(ภัตตาคารเฉลิมบุรี) เป็นต้น และธุรกิจขายรังนก 南星燕窩(นำชิงรังนก)東方燕窩 (บูรพารังนก) 唐城燕窩(ประเสริฐรังนก) เป็นต้น รองลงมา คือ ธุรกิจประเภทห้างร้าน (行) คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตัวอย่างเช่น 江興五金行(กิจเจริญแมชชินเนอรี) 蘇成興大金行(ห้างขายทองโซวเซ่งเฮง) 順通行(ห้างสุนทร) เป็นต้น และธุรกิจประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด (兩合公司) คิดเป็นร้อยละ 15.2 ตัวอย่างเช่น 和興隆五金兩合公司(ห้างหุ้นส่วนจำกัดฮั่วเฮงหลงโลหะกิจ) 余龍興餅家兩合公司(ห้างหุ้นส่วนจำกัดขนมเปี้ยอื๊อเล่งเฮง) 新泰化原料兩合公司(หจก.สินไทยเคมีภัณฑ์และการค้า) เป็นต้น

อภิปรายผลวิจัย

การตั้งชื่อร้านเป็นวิธีการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายระหว่างผู้จำหน่ายสินค้ากับผู้ซื้อสินค้า โดยมีกลวิธีในการใช้ภาษาที่หลากหลาย โดยเฉพาะเขตชุมชนเยาวราชนี้ ส่วนใหญ่ใช้ป้ายชื่อร้านค้าที่มีทั้งสองภาษา คือ ภาษาจีนและภาษาไทย เหตุผลเนื่องจากในปี พ.ศ. 2449-2475 เป็นช่วงที่ชาวจีนอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานและมาประกอบอาชีพในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งในยุคนั้นชาวจีนยังไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ อีกทั้งคนจีนยังอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน จึงใช้แต่ภาษาจีนเท่านั้นในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ชาวจีนจึงไม่สามารถตั้งชื่อร้านค้าเป็นภาษาไทยได้ หลังจากนั้นในปลายยุคสมัยรัชกาลที่ 1 รัฐบาลไทยมีมาตรการควบคุมโรงเรียนจีน และสั่งปิดโรงเรียนจีนต่างๆทั่วประเทศ จึงทำให้ชาวจีนในประเทศไทยต้องเรียนรู้ภาษาไทย และสื่อสารภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านค้าจึงมีเพิ่มขึ้น (Khumtong, 2014, p. 35)

ที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน มาจากภาษาจีนภาษาเดียวเมื่อเทียบเคียงกับภาษาอื่น เหตุผลเนื่องจากร้านค้าในเขตพื้นที่เยาวราชนี้ ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการโดยชาวไทยเชื้อสายจีน ดังที่ธีระพันธ์ ล.ทองคำและคณะ(Luangthongkam et al, 2004, p. 23) ได้กล่าวว่า เยาวราชเป็นตัวแทนของชุมชาวจีนในประเทศไทย เป็นชุมชนชาวจีนที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุด เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญของกรุงเทพและประเทศไทย อีกทั้งผู้ประกอบกิจการการค้าต้องการแจ้งให้ทราบถึงเชื้อชาติของผู้ประกอบกิจการค้า โดยป้ายร้านค้าภาษาจีนใช้ภาษาจีนเป็นหลัก เช่น 中國城銀都魚翅酒樓 (ภัตตาคารหูฉลามไชน่าทาวน์สกาล่า) 林銘記茶行有限公司(บริษัทลิ้มเม้งกี่จำกัด) 東方燕窩 (บูรพารังนก) เป็นต้น นอกจากนี้ยังนิยมทับศัพท์หรือถ่ายทอดเสียงภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านและเกิดความใกล้ชิดกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น 森麗貿易鐘表行(แสงดีเทรดดิ้ง) 偉利電版社(วีระบล็อค) 松材 (ทรงชัยการช่าง) เป็นต้น ซึ่งการแปลแบบทับศัพท์เกิดจากชาวจีนยุคแรกที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย ไม่รู้อักษรไทย ต้องฝึกฝนการพูดภาษาไทยเพื่อการดำรงชีพในสังคมไทย เมื่อต้องการตั้งชื่อร้านจึงใช้วิธีแบบการทับศัพท์แบบทับเสียง คือ การเลือกอักษรจีนที่มีเสียงคล้ายกับเสียงภาษาไทย(Sodsonghrit, 2012, p. 77) รวมถึงการรับเอาวัฒนธรรมใหม่ เพื่อความทันสมัยและเป็นนานาชาติมากขึ้น สะท้อนการพัฒนาพื้นที่เขตชุมชนเยาวราชที่มีการติดต่อค้าขายกับต่างชาติมากขึ้น เช่น 獅嗲有限公司(บริษัทไซแมปจำกัด) เป็นต้น ซึ่งตรงกับที่รติการณ์ (Sukhkasame, 2001, p. 263) กล่าวว่า เจ้าของธุรกิจต้องการมีรายได้ จึงตั้งชื่อร้านเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อดึงดูดชาวต่างชาติให้เข้ามาอุดหนุนธุรกิจการค้าของตนเอง อีกทั้งการใช้ภาษาอังกฤษยังแสดงค่านิยมด้านความเป็นสากล ความทันสมัย และโลกาภิวัฒน์ได้อีกด้วย (Piller, 2003, p. 175)

ส่วนป้ายภาษาไทย มาจากภาษาไทยภาษาเดียวมากที่สุด เหตุผลเนื่องจากภาษาไทยได้รับคำยืมจากภาษาต่างๆ ซึ่งการยืมภาษาต่างชาติเข้ามาใช้ในภาษาไทย ยังแสดงถึงอิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย ซึ่งป้ายภาษาไทยนั้นส่วนใหญ่มีคำยืมที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต คำเหล่านี้เกิดจากการยืมมาทั้งคำ สร้างคำใหม่ด้วยการสมาสหรือสนธิ และนำมาใช้ปะปนในชีวิตประจำวัน จนไม่สามารถแยกที่มาของคำได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังมีภาษาจีนเมื่อเทียบเคียงกับภาษาอื่น ส่วนใหญ่ถ่ายทอดเสียงโดยใช้ภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋วและภาษาจีนสำเนียงอื่นๆด้วย เนื่องจากชุมชนเยาวราชเป็นชุมชนชาวจีน มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่หนานแน่น จึงใช้ชื่อร้านทับศัพท์เสียงภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่ เช่น เจี่ยย่งหลี(謝永利) เชียงเฮ็งเส็ง(昌興盛)จากประวัติศาสตร์ชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย มีชาวจีนเดินทางออกจากซัวเถาร้อยละ 55 หรือประมาณ 868,000 คน (Skinner, 2005, p. 183) ซึ่งถือว่าชาวจีนแต้จิ๋วเข้าสู่สยามมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีชาวจีนแคะ จีนฮกเกี้ยน และจีนกวางตุ้งได้อพยพสู่สยามเช่นกัน แต่มีอัตราการอพยพที่น้อยกว่า นอกจากภาษาไทยและภาษาจีนแล้ว ส่วนใหญ่ป้ายชื่อร้านค้าภาษาไทยยังได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น ร้านไชน่า ทาวน์ ช็อปส์(China Town Shops) ไวท์ออคิดโฮเต็ล (White Orchid Hotel) มาจากภาษาอังกฤษภาษาเดียว เหตุผลเนื่องจากเจ้าของกิจการต้องการให้ชื่อร้านค้าของตนเองทันสมัยเป็นนานาชาติ และดึงดูดให้ชาวต่างชาติเข้ามาอุดหนุนธุรกิจของตนเอง เป็นชื่อที่ดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าชื่อ

ภาษาไทย สอดคล้องกับการศึกษาของวิยะดา (Chongbanchop, 1991, p. 61) และณัฐวรรณ (Khumtong, 2014, p. 73) กล่าวว่า การตั้งชื่อร้านค้าด้วยภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ ทันสมัย ดึงดูดลูกค้าทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างชาติได้ดีกว่าภาษาไทย และการที่เจ้าของธุรกิจนำเอาภาษาอังกฤษมาเป็นเครื่องมือช่วยดึงดูดและเรียกร้องความสนใจของลูกค้า ทำให้ชาวต่างชาติได้เข้าใจทันทีว่าร้านค้าจำหน่ายสินค้าหรือบริการใด และเข้าใจว่าร้านนี้เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าจากต่างประเทศหรือไม่ก็สินค้าภายในร้านนี้มีมาตรฐานดีเทียบเท่ากับสินค้าต่างประเทศ

แหล่งที่มาของป้ายภาษาจีนและป้ายภาษาไทย มาจากชื่อสกุลมากที่สุด เจ้าของธุรกิจส่วนหนึ่งนิยมนำชื่อหรือนามสกุล หรือทั้งชื่อและนามสกุลมาตั้งเป็นชื่อธุรกิจประเภทต่างๆ เพื่อความสะดวกในการตั้งชื่อ แสดงความเป็นเจ้าของกิจการ จดจำง่ายหรือชื่อนั้นมีความหมายมงคลอยู่แล้ว เมื่อลูกค้าได้อ่านชื่อร้านค้า จะสามารถทราบได้ว่าใครเป็นเจ้าของกิจการ อีกทั้งสร้างความภาคภูมิใจในกิจการการค้าของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของลัดดาวัลย์ (Kririmek , 1998, p. 56) กล่าวว่า เป็นการบ่งถึงการสืบสายโลหิตหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทำให้เกิดความปรองดองระหว่างเครือญาติ อีกทั้งแสดงถึงความปรารถนาที่จะให้สถานประกอบการเป็นศูนย์รวมและแหล่งทำมาหากินของบุคคลในตระกูล ชื่อร้านค้าส่วนใหญ่ในเขตชุมชนเยาวราช ใช้ชื่อแซ่ของชาวจีนเป็นหลัก สำหรับการนำชื่อแซ่ของบุคคลมาตั้งชื่อร้านค้า เป็นบ่งบอกถึงความเป็นจีนและการสืบทอดเชื้อสายของวงศ์ตระกูล สำหรับชื่อและแซ่ในเขตชุมชมเยาวราชนิยมจำนวน 3 พยางค์เป็นหลัก เนื่องจากเป็นชื่อและแซ่ของผู้ประกอบกิจการค้าที่ชาวไทยเชื้อสายจีน คือ ตัวแรกจะเป็นแซ่หรือนามสกุล เป็นชื่อร้านค้าที่สั้น กะทัดรัดและจำง่าย จึงเป็นที่นิยมในการตั้งชื่อร้านค้ามากกว่าโครงสร้างประเภทอื่น เช่น 新合盛(ซินฮะเส็ง) ซึ่งแซ่ 新 (xīn) ภาษาแต้จิ๋วออกเสียงว่า “ซิน” ส่วน 合盛(hé shèng) คือ ชื่อ “ฮะเส็ง” เป็นชื่อของบุคคลที่มีความหมายมงคล แปลว่า ร่วมมือกันจนเจริญรุ่งเรือง ส่วนชื่อร้านค้าที่ประกอบขึ้นจากคำหลายพยางค์นั้น ผู้ประกอบกิจการต้องการแจ้งให้ลูกค้าทราบถึงประเภทกิจการหรือรูปแบบองค์กรธุรกิจ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อลูกค้าในการหาประเภทสินค้าและบริการ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จำนวนพยางค์จึงแตกต่างกันไป เช่น คำบอกประเภทกิจการ ประเภทโรงพิมพ์(印務局) บริษัททัวร์(旅行社) ร้านขายยา(药行) ร้านอาหาร(餐廳、酒樓、餐室) เป็นต้น ตัวอย่างเช่น โรงพิมพ์นิวบุ้นกวง(新文光印務局) รุ่งทรัพย์การท่องเที่ยว(振成豐旅行) ร้านขายยาลิ้มซุ่นเฮง(林順興參茸藥行) โดยปัจจุบันร้านค้านิยมตั้งชื่อภาษาต่างประเทศมากขึ้น เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษเพื่อบอกประเภทกิจการ อย่างร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้าอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ตลอดจนร้านขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นต้น ตัวอย่างเช่น กิจเจริญแมชชินเนอรี่(江興五金行) เป็นร้านที่ขายเครื่องสูบน้ำ-ปั๊มน้ำ ส่วนร้านชิ้นเชียงทูล (信昌五金兩合公司) เป็นร้านที่ขายอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ส่วนร้านขายยาลิ้มซุ่นเฮง(林順興參茸藥行) เป็นร้านขายยาและสมุนไพรจีน เป็นต้น

กลุ่มธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชที่พบจากชื่อร้านค้า คือ ร้านขายอาหารประเภทอาหารแห้งและอาหารสด กล่าวกันว่าในเขตชุมชนเยาวราชโดยเฉพาะท้องมังกร ตั้งอยู่บริเวณตลาดเก่า เป็นทำเลของธุรกิจด้านอาหาร ถนนตลอดสายเป็นแหล่งทำกินและที่อยู่อาศัยของชาวไทยเชื้อสายจีน ผู้คน

นิยมมาจับจ่ายใช้สอยซื้ออาหารในช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลตรุษจีน หยวนเชียว เชงเม้ง ขนมจ้าง สารทจีน ไหว้พระจันทร์ กินเจ รวมถึงไหว้เจ้าประจำปี เป็นแหล่งที่รวมแหล่งสินค้าสารพัดชนิด ตั้งแต่อาหารแห้ง อาหารสด ผัก ผลไม้ ดอกไม้ เครื่องยาจีนและขนม เป็นต้น นอกจากนี้บริเวณตลาดใหม่หรือตลาดเล่งบ๊วยเอี๊ยะหรือตรอกอิสรานุภาพ ก็เป็นอีกแห่งหนึ่งที่เป็นตลาดที่ได้รับความนิยมอย่างมาก และยังที่เป็นตั้งของร้านอาหารพร้อมรับประทานอีกจำนวนมาก สอดคล้องกับยอดแต้ว (Aksara, 2001, p. 5) กล่าวว่า อาหารและของจีนแท้ไม่ว่าจะเป็นของสดของแห้งก็ต้องไปเยาวราช สอดคล้องกับการศึกษาของปาจรีย์ (Thongsem, 2014, p. 178) กล่าวว่า บรรยากาศของถนนเยาวราชในช่วงกลางวันเป็นเวลาของวัยผู้ใหญ่จนถึงวัยผู้สูงอายุออกมาจับจ่ายซื้อของสดและของแห้ง โดยเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญ จากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทยในเขตชุมชนเยาวราชนั้น ผู้วิจัยพบว่า เกิดกลุ่มธุรกิจร้านอาหารแนวใหม่ๆ อย่างร้านคาเฟ่สไตล์จีนแบบสมัยใหม่ โดยใช้ชื่อร้านที่เป็นภาษาจีนและภาษาไทยกำกับ สะท้อนเฉพาะย่านเยาวราช ตัวอย่างเช่น ร้านหลงโถว(龙头) ร้านจิงจิง(真真) รวมถึงธุรกิจการเงินจำนวนมาก เช่น ธนาคาร โรงรับจำนำ ใช้ชื่อทั้งภาษาไทยและภาษาจีน ซึ่งในพื้นที่อื่นอาจปรากฏแค่ภาษาเดียว คือ ภาษาไทย แต่สำหรับพื้นที่เยาวราชนี้ นิยมเขียนชื่อร้านภาษาจีนกำกับคู่กับภาษาไทย สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นชุมชนชาวจีนเฉพาะกลุ่มพื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ที่ชี้ว่าความถี่ของปรากฏของภาษา หากปรากฏของภาษามากกว่าหนึ่งภาษาบนป้าย สามารถสะท้อนถึงสถานภาพของภาษาในบริเวณนั้นได้ และยังแสดงให้เห็นถึงกลุ่มชาติพันธุ์หลัก อัตลักษณ์ นโยบายทางภาษาหรือลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจอีกด้วย (Pikulthong, 2011, p. 67)

นอกจากกลุ่มธุรกิจอาหารแล้ว สิ่งที่บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ของเขตชุมชนเยาวราชนี้ คือ ถนนสายทองคำ ปัจจุบันร้านทองมีมากกว่า 130 ร้าน ตัวอย่างเช่น 焯剛文記大金行(ห้างทองโต๊ะกังเยาวราช) 和成興大金行(ห้างขายทองฮั่วเซ่งเฮง) 聯成興大金行(ห้างทองเลี่ยงเซ่งเฮง) เป็นต้น ถือได้ว่าเยาวชราชเป็นศูนย์กลางการค้าทองคำของประเทศ และยังเป็นแหล่งรวมร้านทองคำรูปพรรณเก่าแก่คุณภาพดี และเป็นตลาดทองรูปพรรณทำด้วยมือที่ใหญ่ที่สุดในโลก ถนนสายทองคำแห่งนี้มีกระแสเงินหมุนเวียนจากการค้าทองคำวันละหลายสิบล้านบาท (Lophetrat, 2017, p. 89) นอกจากนี้ ร้านทองที่มีขนาดใหญ่และเป็นที่รู้จักกันดี ในด้านคุณภาพของสินค้า มักจะตั้งอยู่แถวเยาวราชซึ่งเป็นแหล่งค้าทองที่มีชื่อเสียงมาช้านาน โดยมีช่างทองประจำอยู่ที่ร้าน และมีการพัฒนารูปแบบและลวดลายใหม่ออกมาวางจำหน่าย (Kumdet, P. (2001),p. 15) และเอกลักษณ์ของทองรูปพรรณเยาวราชอยู่ที่ค่าความบริสุทธิ์ที่สูงถึง 96.5% ฝีมืออันประณีตของช่างสืบทอดการทำทองรูปพรรณด้วยมือจากช่างทองชาวจีนมานานร้อยปี จึงเป็นอีกเอกลักษณ์หนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก นอกจากนี้ ร้านทองคำในเขตเยาวราชมีการตรวจสอบที่เคร่งครัด และรับประกันการซื้อคืนในราคาสูง (Yaowarat Chinatown Heritage Center, 2018)

สรุปผลวิจัย

ผลการศึกษาสามารถสรุปผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ได้วิเคราะห์ลักษณะภาษา ประกอบด้วย จำนวนพยางค์ ที่มาของคำ และแหล่งที่มาของชื่อร้าน สำหรับชื่อร้านค้าภาษาจีนบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช นิยมจำนวน 3 พยางค์มากที่สุด ที่มาของชื่อร้านภาษาจีนนิยมภาษาจีนภาษาเดียวมากที่สุด ส่วนแหล่งที่มาของชื่อร้านเป็นแบบคำบอกชื่อสกุลมากที่สุด สำหรับชื่อร้านภาษาไทยบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช นิยมจำนวน 3 พยางค์มากที่สุด ที่มาของชื่อร้านมาจากภาษาไทย นิยมภาษาไทยภาษาเดียวมากที่สุด ส่วนแหล่งที่มาของชื่อร้านเป็นชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากคำบอกชื่อสกุลมากที่สุด

2. ข้อมูลทางธุรกิจการค้าจากชื่อร้านค้าทั้งภาษาจีนและภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราชที่พบจากชื่อร้านค้ามากที่สุด คือ ร้านขายอาหารประเภทอาหารแห้งและอาหารสด ส่วนแซ่ของชาวไทยเชื้อสายจีนที่ประกอบธุรกิจในเขตชุมชนเยาวราชจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนมี “แซ่ลิ้ม”(林) มากที่สุด ประเภทธุรกิจที่ปรากฏมากที่สุดจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทยของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช คือ ประเภทธุรกิจแบบองค์กรธุรกิจจัดตั้ง ตัวอย่างเช่น ธุรกิจการให้บริการ ประกอบด้วยโรงแรม (大酒店 、大旅社) ร้านอาหาร (酒家、酒樓、飯店 、酒樓、飯店 、餐室) บริษัททท่องเที่ยว (旅行社) ธุรกิจการเงิน (银行、餉當) และธุรกิจอาหาร (點心、餃子、燕窩) เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

Aksara, Y. (2001). *Kin aroi yan* Yaowarat [Delicious Meal at Yaowarat]. Bangkok: Saengdaet.

Chantavanich, S. (2006). *Sam pheng: prawattisat chumchon chaochin nai Krungthep* [Sampeng: History of Chinese Community in Bangkok]. Bangkok: Chinese Studies Center Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University.

Chongbanchop, W. (1991). *Kansuksa phasa thi chai nai kan tang chu thurakit kankha* [A study of Language use in Language use in naming business enterprises]. (Master's thesis, Thammasat University).

Jingsi, N. (2018). *Laksana kanchai phasa khong chu rankha Yaowarat* [Language usage of commercial names of business in Yaowarat area]**.** (Master's thesis, Huachiew Chalermprakiet University).

Khumtong, N. (2014). *Kan plianplaaeng kan tang chur rankha yan Sampheng* [A Study of Change in Business naming in Sampeng area]. (Master's thesis, Thammasat University).

Kririmek, L. (1998). *Naeo niyom nai kan tang chu rankha nai khet thetsaban Nakhon Khonk kaen* [The Popularization of Naming Shops in the Area of Nakhon Khon Khaen Municipality]. (Master's thesis, Mahasarakham University).

Kumdet, P. (2001). *Thurakit anyamani læ khruangpradap* [Gem and Jewelry business]. Bangkok: Surawatpress.

Lophetrat, K. (2017). *Tam nan luk lan mang korn nai phanedin siam* [the region of Dragon Descendants in Siam]. Bangkok: lukbathasibsee.

Luangthongkam, T. (2004). *Sap tha nu krom ahan Yaowarat* [Yaowarat Street food glossary]. Bangkok: Chulalongkorn University.

Luk Suea No.9. (2007). *Ratee tee Yaowarat* [the night in Yaowarat]. Retrieved from http://www.okanation.Net / blog/chai/2007/10/06/entry-3.

Pikulthong, S. (2011). phasa bon pai phanit khong sathanprakopkan yan thanon phra athit [Languages on commercial signs along Phraathit Road, Bangkok]. *Damrong Journal*, *10*(2). 65-85.

Piller, I. (2003). Advertising as a site of language contact. *Annual Review of Applied Linguistics, 23*(3). 170-183.

Sangsawang, P. (2002). *Kansuksa chu rankha thurakit khong khon Thai chuasaichin tam næo phasasat: korani suksa khet samphanthawong krung thep maha nakhon* [A Linguistic of the trading business names of the Chinese Thais: A case study in Samphanthawong District, Bangkok]. (Master's thesis, Mahidol University).

Skinner, G. (2005). Chinese Society in Thailand. Bangkok: greenprint.

Sodsonghrit, M. (2012). Kansamruat lae suksa wikhro chu rankha phasa chin khong chao thai chuasaichin nai khet amphoe muang changwat Ubon ratchathani [A survey and analysis of the trade name in Chinese Thais merchant shop and stores in Muang District, Ubon Ratchathani Province]. *Journal of Liberal Arts, Ubon Ratchathani University, 8*(2). 63-89.

Sukhkasame, R. (2001). *Phasa thi chai nai kan tangchur thurakit phaninai khet thetsaban nakhon hat yai amphoe hat yai changwat songkhla* [Language use in naming business enterprises in Haadyai metropolitan municipality, Haadyai District, Songkhla Province]. (Master's thesis, Thaksin University).

Sun prawattisat Yaowarat [Yaowarat Chinatown Heritage Center]. (2018). Retrieved from https://www.bangkokriver.com/th/place/yaowarat-chinatown-heritage-center/

Thangkrathok, et al. (2017). *Raingan kanwichai ruang næothang kan songsæem kanthongthieo chæng wantthanatham yan* Yaowarat [Guidelines to Promote the Cultural Tourism in Yaowarat District]. Bangkok: Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

Thongsem, P. (2014). lot rua Yaowarat. [Pass Through Yao-wa-raj]. *Thammasat Review, 33*(2). 175-186.